

1. นิยาม “การขาดแคลนทุนทรัพย์” กสศ. ใช้การประเมินสถานะทางเศรษฐกิจของครัวเรือน

นักเรียน ด้วยการพิจารณาจากรายได้เฉลี่ยต่อคน ประกอบกับสถานะด้านอื่นๆ ของครัวเรือน โดยสถานะครัวเรือนของแต่ละจังหวัดที่นำมาพิจารณา จะมีความสำคัญหรือน้ำหนักที่แตกต่างกันในกำหนดระดับความขาดแคลนทุนทรัพย์

(1) รายได้เฉลี่ยสมาชิกครัวเรือนต่อคน พิจารณารายได้เฉลี่ยต่อคน ไม่เกิน 3,000 บาทต่อเดือน

(2) สถานะครัวเรือน

ก. สมาชิกครัวเรือนมีภาระพึ่งพิง (พิการ หรือไม่มีรายได้)

ข. สภาพที่อยู่อาศัยที่ทรุดโทรม ไม่มั่นคงปลอดภัย

ค. ไม่มีรถยนต์

ง. หากเป็นเกษตรกร ต้องมีที่ดินทำกินไม่เกิน 1 ไร่

ข้อมูลรายได้และสถานะครัวเรือนจะถูกนำมาคำนวณด้วยวิธีการทางสถิติแบบวัดรายได้ทางอ้อม (Proxy-Means-Tests: PMT) โดยกำหนดน้ำหนักให้กับสถานะครัวเรือนแต่ละด้านของแต่ละจังหวัด น้ำหนักที่ได้ถูกนำมาแปลงเป็นคะแนนความขาดแคลนทุนทรัพย์ของนักเรียนแต่ละคน (PMT Scores) คะแนนความขาดแคลนทุนทรัพย์จะมีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 หมายถึง จนน้อย ถึง จนมากที่สุด ระดับความขาดแคลนทุนทรัพย์ ออกเป็นสามระดับ คือ

(1) **กลุ่มที่หนึ่ง** ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์พิเศษ คะแนนความขาดแคลนทุนทรัพย์ มากกว่า 0.9 ขึ้นไป และ

(2) **กลุ่มที่สอง** ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ปานกลาง คะแนนความขาดแคลนทุนทรัพย์ อยู่ระหว่าง 0.7 – 0.9

(3) **กลุ่มที่สาม** ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ คะแนนความขาดแคลนทุนทรัพย์ อยู่ระหว่าง 0.5 – 0.7

ดังนั้น ผู้ที่จะผ่านเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ตามหลักเกณฑ์ คือ

มีรายได้สมาชิกครัวเรือนเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนไม่เกิน 3,000 บาท และมีคะแนนความขาดแคลนทุนทรัพย์ในช่วง (0.7-1.0)